

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 12C/8/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4209200597
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Konkolovská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2014:4209200597.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v právnej veci navrhovateľov: 1) H. E., nar. XX.X.XXXX, bytom F. , F. J. XX , 2) E. E., nar. X.X.XXXX, bytom F. , F. J. XX, 3) E. E., nar. XX.X.XXXX, bytom F. , F.. J. XX, 4) P. E. , nar. X.X.XXXX, bytom F.. J. XX, navrhovatelia v konaní zast. advokátom JUDr. Romanom Blažekom s.r.o., so sídlom Komárno, Pohraničná 4 proti odporcom: 1) Q. E.Á., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. W., D. C. Č.. XX a 2) P. E., nar. X.X.XXXX, bytom F. W., D. C. Č.. XX, odporcovia v konaní zast. advokátom JUDr. Karol Pešl, , so sídlom Hlavné námestie č. 7, Dom Kultúry KOVAK, Nové Zámky v konaní o určenie vlastníckeho práva sudkyňou JUDr. Adrianou Konkolovskou takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľov v1) až 4) rade z a m i e t a.
Súd o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Q. E. a P. E. ako navrhovatelia sa písomne podaným návrhom zo dňa 5.9.2007 v konaní 12C/171/2007 domáhali vypratania nehnuteľností zapísaných v Správe Katastra P. k.ú. F. na LV č. XXXX parc. č. XX záhrady o výmere 762m² , parc. č. XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 889 m² a na parc. č. XX rodinný dom so súp. č. XXXX voči H. E., E. E. st. a E. E. ml. a P. E. ako odporcom. V konaní o vypratanie nehnuteľností označení odporcovia v 1) až 4) rade podali vzájomný návrh o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vedeným v Správe katastra Komárno, rodinný dom so súp.č. XXXX na parc.č. XX a parc. č. XX o výmere 825m² zast. plocha zamerané geometrickým plánom bývalej Geodézie n.p. Bratislava, MO XXXX Komárno č. XXX-X-XXXX-XXXX-XX zo dňa 27.7.1982 v podiele 1 podielového spoluvlastníctva odporcu 1) a v podiele 1 bezpodielového spoluvlastníctva navrhovateľov 1) a 2). Uznesením 12C/171/2007 dňa 26.1.2009 bol uvedený návrh na určenie vlastníckeho práva, vylúčený na samostatné konanie. Tento určovací návrh je predmetom tohto sporu. Súd konanie o vypratanie nehnuteľností prerušil.

Navrhovatelia určovacej žaloby sa domáhali určenia vlastníckeho práva k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam s poukazom na to, že od roku 1982 užívajú predmetnú nehnuteľnosť ako vlastnú . Poukázali na to , že v novembri 2009 od odporcov určovacej žaloby dostali výzvu na vypratanie nehnuteľností, kedy začali zisťovať ako je možné , že nehnuteľnosti, ktoré užívajú v dobrej viere ako vlastné tvoria vlastníctvo odporcov. Zistili, že titulom nadobudnutia vlastníctva ku sporným nehnuteľnostiam odporcami je darovacia zmluva. Poukázali na to, že predchádzajúci vlastníci nehnuteľností S. E. (podiel 1) , D. E. (podiel 1) a T. H. (podiel 1) sa po smrti svojich rodičov v roku 1982 dohodli na zrušení podielového spoluvlastníctva ku žalovaným nehnuteľnostiam a o vysporiadaní na základe geometrického plánu z roku 1982. V roku 1982 navrhovatelia v 1) a 2) rade odkúpili od D. E. jeho podiel do BSM a v roku 1992 matka navrhovateľa v rade 1) a odporcu v rade 1) darovala svoj podiel 1 navrhovateľovi v rade 1) určovacieho návrhu. Keď si navrhovatelia žiadali vysvetlenie od D. E. a T. H. o tom, čo sa vlastne stalo, menovaní uviedli, že nevedia o ničom a až neskôr poukázali na to, že pri podpisovaní darovacej zmluvy boli uvedení do omylu tým, že idú podpisovať listinu v súvislosti s tým, že

niečo nie je v poriadku okolo dedičstva. Rozhodne však nemali v úmysle darovať sporné nehnuteľnosti odporcom v 1) a 2) rade. Navrhovatelia v 1) a 2) rade uviedli, že s rodinou bývali v H. . V tom období táto sporná nehnuteľnosť bola prázdna. Rodičia však prišli za nimi, aby sa do nej nastťahovali . Z ich iniciatívy sa v roku 1982 presťahovali. Nehnuteľnosť dali do poriadku. S matkou sa navrhovateľ v rade 1) dohodol, že jej podiel im daruje a D. E. im svoj podiel predal za 15.000,- Sk. Boli o tom vystavené potvrdenia, ale zmluva spísaná nebola. Nevedeli, že aký úradný postup vyžaduje zákon. Navrhovatelia inú možnosť bývania nemajú . Opravy vykonané na nehnuteľnosti boli väčšieho charakteru. Bolo potrebné zaviesť plyn a inžinierske siete. V roku 1992 sa navrhovateľ v rade 1) dohodol s matkou, že mu daruje svoj podiel a potom podpísali dohodu . Poukázal na to, že doklad bol podpisovaný doma u rodičov. Doklad napísala jeho manželka navrhovateľka v rade 2) a jeho matka to podpísala. Navrhovateľka v rade 2) potvrdila úmysel S. E. darovať nehnuteľnosť , ktorú aj následne užívali s vedomím, že je ich. Túto nehnuteľnosť užívali a aj doposiaľ užívajú v zmysle geometrického plánu. Fin. prostriedky D. E. boli vyplatené po vyhotovení geometrického plánu. Navrhovateľka v 2) rade poukázala na to, že aj vnuci pani H. t. j. sestra S. E. doposiaľ užívajú časť nehnuteľnosti v zmysle geometrického plánu. Všetky platby súvisiace s časťou nehnuteľnosti ktorú užívali platili oni.

Odporcovia v 1) a 2) rade poukázali na to, že sporná nehnuteľnosť bola spoluvlastníctve matky odporcu v 1) rade , jej sestry T. H. a brata D. E.. Po zhoršení sa zdravotného stavu matky prejavili záujem sa o ňu postarať a aj sa o ňu starali. Ich matka, jej sestra a brat sa dohodli, že nehnuteľnosť , ktorá je predmetom sporu im darujú. Čo aj učinili darovacou zmluvou dňa 31.8.2006. Poukázali na to, že nehnuteľnosť užívajú so súhlasom ich matky od roku 1982 navrhovatelia v 1) až 4) rade. Po nadobudnutí vlastníckeho práva vyzvali navrhovateľov , na opustenie nehnuteľnosti, ktorí však túto nehnuteľnosť neboli ochotní vypratať. Nevedel odporca v rade 1) uviesť, že z akého dôvodu darovala T. H. svoj podiel na nehnuteľnosti jemu, keď sama má 4 deti.

Okresný súd Komárno ako súd prvého stupňa dňa 10.5.2012 rozhodol o určovanom návrhu a návrh v plnom rozsahu zamietol z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu. Proti tomuto rozsudku bolo podané odvolanie a Krajský súd v Nitre ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s tým, že navrhovatelia v rade 1) až 4) majú dostatok naliehavého právneho záujmu v zmysle § 80 písm. c) OSO na nimi podanom návrhu na určenie vlastníckeho práva. Z rozhodnutia odvolacieho súdu ďalej vyplýva, že povinnosťou súdu prvého stupňa bude dodržať postup podľa § 118 ods. 2 OSP a v ďalšom konaní zaoberať sa podanou žalobou aj po vecnej stránke, zhodnotiť výsledky vykonaného dokazovania (prípadne doplnenia dokazovania) postupom podľa § 132 OSP a následne rozhodnúť či je žaloba dôvodná alebo nie.

Dňa 13.5.2014 súd uznesením pripustil zmenu petitu na základe návrhu právneho zástupcu navrhovateľov v zmysle ktorého navrhovatelia žiadajú určiť, že nehnuteľnosti vedené OÚ Komárno-odbor katastrálny v k.ú. F. ako rodinný dom so súp. č. XXXX na parc. reg. „C“ č. XX a parc. reg. „C“ č. XX o výmere 825 m² zastavaná plocha, zamerané geometrickým plánom bývalej geodézie n.pú. T., NO XXXX P., č. XXX-X-XXXX-XXXX-XX zo dňa 27.7.1982, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku tvoria v podiele 1 podielové spoluvlastníctvo žalobcu v 1) rade a v podiele 1 bezpodielové spoluvlastníctvo manželov v 1) a 2) rade, nakoľko netvoria vlastníctvo žalovaných v 1) a 2) rade.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a to výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedkov, výsluchom znalkyne, oboznámením sa s rozhodnutím ŠN v Komárne zo dňa 5.5.1979, D330/79, darovacia zmluva zo dňa 31.8.2006, geometrický plán zo dňa 27.7.1982, čestné prehlásenie zo dňa 15.11.2006, darovací list zo dňa 13.10.1992, písomné potvrdenie o zaplatení čl. 13, zápisnica zo dňa 23.7.2008, doklady zaslané Správnou katastra KN čl. XX, rozhodnutie D563/78 po neb . S. E., rozhodnutie D330/79 po neb. Š. E., úradný záznam čl. XX, prílohová obálka z dokladmi uvedenými na prednej strane , správa Alianz slovenská poisťovňa zo dňa 2.9.2010, oznámenie so zaslaním dokladu ako porovnávajúceho materiálu čl. 111 -113 , predloženie originálu kvitančného listu, znal. posudok č. XX/XXXX, vyjadrenie k znal. posudku , stanovisko znalca zo dňa 13.11.2011, grafologická analýza zo dňa 28.10.2008, spis OS KN 4D/359/2004 po Š. E. , spis OS KN 12C/171/2007 na základe takto vykonaného dokazovania ustálil tento skutkový a právny záver:

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že dňa 31.8.2006 bola uzatvorená darovacia zmluva medzi odporcami v 1) a v 2) rade ako obdarovanými a T. H., S. E. a D. E. ako darcami na základe ktorej nadobudli do vlastníckeho práva odporcovia v 1) a 2) rade nehnuteľnosti zapísané v Správe Katastra Komárno k.ú. F. na LV č. XXXX parc. č. XX záhrady o výmere 762m² , parc. č. XX zastavané plochy a nádvorie o výmere 889 m² a na parc. č. XX rodinný dom so súp. č. XXXX. Predmetom prevodu bola celá nehnuteľnosť. Nehnuteľnosť - rodinný dom užívajú navrhovatelia v 1) až 4) rade od roku 1982, kedy sa presťahovali z H. . Túto nehnuteľnosť užívajú nepretržite od roku 1982 až doposiaľ. Z výpovede navrhovateľov vyplýva, že sa presťahovali z iniciatívy svojich rodičov. Z výpovede navrhovateľa v 1) rade

vyplýva, že sa s matkou v roku 1992 dohodli, že svoj podiel mu matka daruje a D.Á. E. svoj podiel predá za 15000,- Sk. Bolo o tom vystavené potvrdenie - darovací list, z ktorého vyplýva, že S. E. daruje čiastku svojho dedičstva po rodičoch E.Ý. H. E. Na darovacom liste je uvedený dátum 13.10.1992. Z potvrdenia na čl. 13 vyplýva, že dňa 10.11.1982 H. E. zaplatil D. E. 7500,- Sk. Dňa 22.12.1984 zaplatil 5000,-Sk. Zvyšnú časť 2500,- Sk bola zaplatená 22.12.1985. Dňa 27.7.1982 bol vyhotovený geometrický plán Geodézie n.p. Bratislava, MO 2720 P.Á. č. XXX-X-XXXX-XXXX-XX. Týmto geometrickým plánom boli prerozdelené sporné nehnuteľnosti. Dňa 15.11.2006 D. E. podpísal čestné prehlásenie v ktorom uviedol, že odstupuje od zmluvy č. R. XXXX/XX (darovacia zmluva zo dňa 31.8.2006) z dôvodu, že bol podvedený.

Z originálu LV č. XXXX súd zistil, že nehnuteľnosti vedené v Správe katastra Komárno na LV č. XXXX parc. č. XX záhrady o výmere 762m², parc. č. XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 889 m² a na parc. č. XX rodinný dom so súp. č. XXXX v súčasnej dobe vlastní Q. E. a P.F. E. v podiele po 1.

Súd vypočul v domácom prostredí S. E., ktorá poukázala na to, že nehnuteľnosť, ktorá je predmetom sporu zdedili po svojich rodičoch. Sestra T. H. prišla za ňou s tým, že chce svoju časť nehnuteľnosti venovať Q. E. a P. E.. Ona s tým súhlasila a tiež prejavila záujem o darovanie svojej časti nehnuteľnosti tým istým osobám. Ďalej uviedla, že nehnuteľnosť bola prázdna a preto o ňu prejavili záujem syn H. s manželkou. Uviedla, že ona im možnosť užívania nehnuteľnosti neponúkla. Oni sami prejavili záujem o užívanie nehnuteľnosti. Fin. prostriedky ktoré zaplatil D. E. vo výške 15.000,- Sk boli uhradené za používanie nehnuteľnosti. Potvrdila, že dom užívajú navrhovatelia a záhradu podľa dohovoru užívajú H.. Majú záujem prepísať záhradu keď sa táto celá vec uzatvorí. Poukázala na to, že keď mala vážne zdravotné problémy syn Pavol ju neprišiel navštíviť. V čase keď sa dohodli, že darujú súrodenci svoje podiely Q. E. a jeho manželke išli spolu s Q. E. a manželkou za bratom D. E.. Ona však zostala v aute, lebo z neho nevládala vystúpiť. Q. sa dohodol s jej bratom, ktorý mal súhlasiť s prepisom jeho podielu na neho. Keď si pri výsluchu svedkyňa prehládla darovací list čl. XX uviedla, že to nepodpisovala a že to vidí prvýkrát. Tiež uviedla, že pri darovacej zmluve so sestrou vôbec neuvažovali o tom, že by darovala časť nehnuteľnosti svojim deťom keďže oni záhradu užívajú. Ani sestrine deti nemali námietky voči tomu, aby to bolo právne usporiadané. Každému tento stav vyhovoval. Svedkyňa ďalej uviedla, že keď podpísavali darovaciu zmluvu na MNV, že ani nevedeli, že predmetom darovacej zmluvy je aj záhrada, ktorú užívali H.. Keď sa to dozvedeli dohodli sa, že nehnuteľnosť prevedú na H. po ukončení sporu. Keď sa so sestrou o darovaní rozprávali reč bola len o rodinnom dome.

Svedok D. E. uviedol, že sestrami T. H. a S. E. sa vôbec nerozprával o darovacej zmluve. Prišiel za ním Q. E. s tým, že treba vlastnícke vzťahy dotiahnuť. Vôbec nebola reč o darovaní. Svedok sa v minulosti zriekol svojej časti domu v prospech S. a zriekol sa záhrady v prospech T.. Výsledkom takéhoto prerozdelenia malo byť to, že domovú nehnuteľnosť by vlastnila S. a záhradu T.. Darovaciu zmluvu podpísal bez toho, aby si ju prečítal a myslel si, že podpisuje niečo iné. Až keď prišiel za ním H. E. s výzvou na vystaňovanie, zistil, že bola podpísaná darovacia zmluva. Potvrdil, že sestra S. zavolala odporcov, aby prišli sem bývať z H.. Vtedy mu zaplatil H. 15000,- Sk ako protihodnotu svojho podielu. Od tohto okamihu sa nepovažoval za vlastníka. Poukázal na to, že on svoj podiel predal a S. E. svoj podiel darovala navrhovateľom v 1) a 2) rade.

Svedkyňa E. I. uviedla, že rodičia nahovorili H. E. a jeho manželku, aby sa presťahovali do sporného domu, ktorý bol v tom čase prázdny. Potvrdila, že jej manžel a jeho sestry sa dohodli, že dom predajú navrhovateľom v 1) a 2) rade. Preto jej manželovi bolo vyplatených 15000,- Sk. S. to od neho nechcela a T. H. to nevyplatila s tým, že si vysporiadajú záhradu, lebo mala o ňu mala záujem. Pred tromi rokmi prišiel za nimi Q. E. s manželkou s tým, že chcú dať dom právne do poriadku. Vtedy nepredložil žiadnu zmluvu. Svedkyňa sa pýtala Q. E., či tým nejako neublíži H. a on ju ubezpečil, že nie. Manžel svedkyne sa tiež tešil, že už konečne nehnuteľnosť nebude na jeho mene.

Svedok D. M. je bratom navrhovateľky v rade 2). Jeho sestra s rodinou sa presťahovali z H. do F., lebo H. rodičia chodili za nimi, že dom je prázdny. V H. nechali trojizbový byt. Podľa jeho informácii mali H. rodičia na nich prepísať dom. Hovorili o tom keď bol u nich na návšteve.

Svedkyňa I. Ď. je matrikárou na Obecnom úrade v F.. Uviedla, že niektorí členovia rodiny E. boli podpísavať nejakú zmluvu. K obsahu zmluvy sa vyjadriť nevedela. Podrobnosti si nepamätala. Vysvetlila poradie zapisovania. Zdalo sa jej, že ju podpísavali naraz.

Svedkyňa I. T. je zamestnankyňa Obecného úradu v F.. K veci uviedla, že v roku 2007 podal daňové priznanie nový majiteľ. Dovtedy platili dane užívatelia predmetnej nehnuteľnosti. Obsah zmluvy nepoznala, tiež sa nevedela vyjadriť k poradiu podpisovania.

Svedok D. E. je brat navrhovateľa v 1) rade a odporcu v 1) rade. Uviedol, že keď sa brat s rodinou presťahovali z H. do F. zaplatili D. E. za užívanie nehnuteľnosti 15000,- Sk. Nikdy nepočul, že by

rodičia mali záujem darovať nehnuteľnosť navrhovateľom. Pri návšteve matky mu matka povedal, že nehnuteľnosť chce darovať odporcom. O darovacom liste nikdy nepočul.

Svedkyňa U. E. je priateľka E. E.. Uviedla, že odporcovia žili v H. a rodičia ich sem zavolali bývať, lebo bol dom prázdny a chceli ho im darovať. Podpisovali aj darovací list. Pri tom bola aj svedkyňa. Navrhovateľka v rade 2) písala predmetný darovací list a jej svokor povedal manželke, aby to podpísala iným perom, aby v budúcnosti neboli problémy. Videla ako darovací list podpisovala svokra navrhovateľky v rade 2). Darovací list bol podpísaný v dome navrhovateľov. Navrhovatelia užívali predmetný dom ako vlastný. Svedkyňa U. G. je dcéra T. H., ktorá jej povedala, že sa so sestrou S. E. dohodli tak, že nehnuteľnosť prepíšu na Q.. Jej matka hovorievala o tom, že záhrada patrí jej a nikdy nehovorila o tom, že záhradu by chcela niekomu dať. Vedela, že dom darovali Q., lebo oni to tak chceli.

Svedkyňa E. S. uviedla, že spisovala darovaciu zmluvu na základe objednávky odporcov. Odporcovia uviedli, že všetci s tým súhlasia. Na stretnutí u nej boli len odporcovia. Priniesli jej len podpísanú zmluvu všetkými účastníkmi aj s overenými podpismi. Vtedy nikto nič nenamietal. Dodatočne ju vyhľadal pán E., ktorý povedal, že on nevedel čo podpisuje.

Právny zástupca odporcov namietal pravosť podpisu na darovacom liste zo dňa 13.10.1992 ktorý bol podpísaný S. E.. Súd pribral do konania znalkyňu z odboru písomoznalstvo, odvetvie ručné písmo a za znalca ustanovil Mgr. Máriu Zelenkovú, ktorá vypracovala znalecký posudok, za účelom zistenia pravosti podpisu S. E. na darovacom liste. Zo záveru znaleckého dokazovania súd zistil, že pisateľkou sporného podpisu je s vysokou mierou pravdepodobnosti S. E.. Pri analýze sporného podpisu znalkyňa nezistila žiadne znaky, stopy, ktoré by naznačovali, že pri vzniku sporného podpisu bola použitá metóda technického alebo mechanického falšovania. Na skúmanie použila originál spornej písomnosti. Jednoznačne nie je možné potvrdiť, ale ani vylúčiť, že sporná písomnosť vznikla, bola podpísaná v roku 1992. Znalkyňa na pojednávaní uviedla, že jej bol predložený najhodnotnejší porovnávací materiál. Z darovacieho listu vyplýva, že sa jedná o troch pisateľov. V súčasnej dobe neexistuje spoľahlivá metóda na určenie veku písomnosti teda charakteru písomnosti. Znalkyňa uviedla, že pisateľka sporného podpisu s vysokou mierou pravdepodobnosti je S. E., čo znamená, že aj po predložení ďalších porovnávacích materiálov by znalec nemohol ísť do opačného záveru - to znamená, že by mohol jednoznačne spochybniť pravosť podpisu. Darovaciu zmluvu na ktorú sa odvoláva právny zástupca odporcov nie je dôveryhodný porovnávací materiál. Pri skúmaní by ho znalkyňa začlenila skôr medzi sporné písomnosti. Skutočnosť, že je overený na matrike nič neznamená, lebo matrikárika nie je znalkyňa. Overovací pracovník môže overiť len či sa jedná o osobu ženského alebo mužského pohlavia. Predloženie ďalšieho porovnávacieho materiálu by nemohlo ovplyvniť výsledok znaleckého dokazovania. Kvitančné listy sa považujú za hodnoverný porovnávací materiál, z toho dôvodu, že pri podpise je vždy svedok - poštár. Podpisy sa vykonávajú každý mesiac pravidelne za sebou v nemennom prostredí. Na kvitančnom liste podpisy S. E. vykazujú stabilné znaky jedného pisateľa. Právny zástupca odporcov žiadal znalkyňu aby nahliadla do darovacej zmluvy zo dňa 13.8.2006, ktorá po nahliadnutí uviedla, že aj po použití tejto listiny ako porovnávacieho materiálu by to neovplyvnilo záver znaleckého dokazovania. Naopak poukázala na to, že pri podpise S. E. chýba krstné meno na darovacej zmluve, čo je pre ňu neobvyklé. Podpis je silný návykový stereotyp, dokonca všetci ostatní pisatelia sú podpísaní oboma menami aj to je jeden rozdielny znak. Kvitančný list je vždy podpisovaný oboma menami, napriek tomu, že podpisy sa neuskutočňujú v sede, štandardným spôsobom.

Odporcovia súdu predložili grafologickú analýzu skúmania pravosti - nepravosti podpisu, ktorú vypracovala E. Z. U.. Zo záveru analýzy vyplýva, že podpise na liste č. 1 /darovací list/ a na liste č. 2 /darovacia zmluva/ nepochádza od jedného pisateľa.

Súd vypočul ako svedkyňu Mgr. Otíliu Horňákovú ktorá uviedla, že ju vyhľadali a oslovili prostredníctvom časopisu. Stretli sa len jedenkrát na 5 minút. Predložili jej dva podpisy na porovnanie a to buď aby vyvrátila nepravosť alebo dokázala pravosť. Svedkyňa je grafologička a grafológiu vyučuje. Neboli jej predložené originály listín. Ako grafológ určuje charakter osoby, ktorá písomnosť písala. Grafologický posudok vyjadruje duševnú hodnotu pisateľa. Pracuje na základe min. 200 znakov. V danom prípade mala k dispozícii len fotokópie, ktoré nemajú výpovednú hodnotu. Keďže pracovala s kópiami, je možné, že písomoznalec dôjde k inému záveru ako je záver jej analýzy. V analýze ustálila, že podpisy nepochádzajú od tohto istého pisateľa. V rámci grafologického skúmania nevie posúdiť pravosť podpisu. Zotrvála na vyjadrení, že podpisy nepochádzajú od toho istého pisateľa.

Právny zástupca navrhovateľov v 1) a 4) rade po poučení súdu podľa § 120 ods. 4 OSP nemal žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

Právny zástupca odporcov v 1) a 2) rade po poučení súdu podľa § 120 ods. 4 OSP navrhol doplniť dokazovanie a to nariadením kontrolného znaleckého dokazovania z dôvodu nejednoznačnosti

vykonaného znaleckého dokazovania zo záverom pravdepodobnosti , nakoľko znalkyňa určila len vysokú pravdepodobnosť a neoznačila podpisy za pravé.

. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnú vec a po dobu desať rokov , ak ide o nehnuteľnosť.

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím, môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavíť.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 39 neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonom alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len, ak je to v tomto alebo inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 630 Občianskeho zákonníka, darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

V danom prípade je predmetom konania určenie, že nehnuteľnosti vyššie uvedené tvoria v podiele 1 podielové spoluvlastníctvo navrhovateľa v rade 1) a v podiele 1 bezpodielové spoluvlastníctvo manželov navrhovateľov v 1) a 2) rade a určenie , že tieto nehnuteľnosti netvoria vlastníctvo odporcov v 1) a 2) rade. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že darovacia zmluva zo dňa 31.8.2006 je právne perfektný úkon a obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti. Navrhovatelia však túto zmluvu považujú za neplatnú s poukazom na to, že sa považujú za vlastníkov nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tejto zmluvy a to na základe nepretržitej a dobromyseľnej držby a tiež na základe darovacieho listu zo dňa 13.10.1992, ktorý bol podrobený znaleckému skúmaniu. Znalec zistil, že sporný doklad s vysokou mierou pravdepodobnosti popisala S. E.. Z obsahu darovacieho listu vyplýva, že ona daruje svoju časť dedičstva po rodičoch E. synovi H. E.. V darovacom liste nie je špecifikovaná nehnuteľnosť ani výška podielu. Z dedičského rozhodnutia C. XXX/XX zo dňa 5.5.1979 vyplýva, aký podiel a akú nehnuteľnosť zdedila S. E. po otcovi (S. E. : podiel 1 , D. E.Í. : podiel 1 a T. H. : podiel 1). Nikdy však právne perfektným spôsobom nehnuteľnosť nebola prevedená na navrhovateľov. Zo znaleckého dokazovania však vyplynulo, že darovací list písali traja pisatelia jeden pisateľ písal dátum, druhý pisateľ text a tretí pisateľ - S. E. ho podpísala. Súd bol toho názoru, že v konaní nebolo hodnoverne preukázané kto a kedy napísal dátum na darovacom liste. A teda nebola preukázaná ani nepretržitosť držby nehnuteľnosti. Nie je preukázaný dátum prejavenej vôle S. E. , keďže pisateľom dátumu nebola S. E. a preto nie je zrejmé , od kedy navrhovatelia užívali nehnuteľnosť v dobrej viere ako vlastníci. S. E. však vo svojej výpovedi poprela vôľu nehnuteľnosť darovať navrhovateľom. Subjekt, ktorý sa domáha súdnej ochrany podľa § 130 ods. 2 Občianskeho zákonníka, musí tvrdiť, respektíve preukázať okolnosti, z ktorých možno usudzovať na jeho dobromyseľnosť teda okolnosti, svedčiace o poctivosti právneho dôvodu nadobudnutia veci respektíve práva, nie samu dobromyseľnosť ako vnútorné presvedčenie - psychický stav. Strata dobrej viery držiteľa nastane okamihom, keď sa mu stali známymi skutočnosťami, ktoré z hľadiska objektívneho posudzovania museli u neho dôvodne vyvolať pochybnosti o tom, že mu vec patrí alebo právo patrí. Je nepochybné , že nehnuteľnosť nepretržite užívajú navrhovatelia od roku 1982 až doposiaľ. To však nie je postačujúce na preukázanie dobromyseľnosti. Geometrický plán z roku 1982 síce znázorňuje usporiadanie nehnuteľnosti, ktoré bolo plánované medzi S. E. a T. H. (vyplýva z kolónky „nový stav“). Ak teda D. E.P. mal úmysel previesť svoj dedičský podiel na svoju sestru S. E. je nepochybné, že tak neučinil právne relevantným spôsobom . Vzhľadom na to, ostáva sporný aj podiel S. E. lebo dedila len podiel 1 a podiel D. E. nikdy nenadobudla. Listina „ Zaplatenie za časť dedičstva po starých rodičoch E.“ predstavuje doklad o platbách v troch rôznych častiach a v troch rôznych časových obdobiach, bez uvedenia dôvodu. Z výpovede D.Á. E. vyplynulo, že on chcel previesť nehnuteľnosť na navrhovateľov v 1) a 2) rade a nie na odporcov v 1) a 2) rade . Skutočnosť , že bol rád , že sa usporiadajú vlastnícke vzťahy nasvedčuje tomu, že bolo známe , že tieto vzťahy usporiadané nie sú. Uviedol, že zaplatením sumy 15000,- Sk sa už nepovažoval za vlastníka predmetnej nehnuteľnosti. Po zistení, že nehnuteľnosti nadobudli odporcovia, podpísal čestné prehlásenie dňa 15.11.2006, z ktorého vyplýva, že odstupuje od zmluvy z dôvodu , že bol podvedený. Napriek takémuto prejavu D. E. nepožiadaval o vrátenie daru v zmysle ust. § 630 OZ , ktorý upravuje spôsob ako sa domôcť vrátenia daru. Ustanovenia Občianskeho zákonníka neupravujú možnosť odstúpenia od darovacej zmluvy a ani darovacia zmluva

takúto klauzulu neobsahuje . Teda právny úkon - „ odstúpenie od zmluvy“ nie je platným úkonom a preto nespôsobuje vznik zmenu a zánik práv a povinností. Z uvedeného je nepochybne preukázané, že doposiaľ je darovanie nehnuteľnosti podielu D. E.P. darovacou zmluvou zo dňa 31.8.2006 platné. Rovnako to platí aj o podiele T. H., ktorá svoj podiel darovala odporcom v 1) a 2) rade a v zmysle § 630 OZ nepožiadala o vrátenie daru . To znamená, že darovanie jej podielu je taktiež doposiaľ platné. Je však potrebné poznamenať, že ak žiadali navrhovatelia v petite do vlastníctva celú nehnuteľnosť bolo potrebné sa vysporiadať aj časťou podielu T. H., ktorá svoj podiel previedla na odporcov. Navrhovatelia nepreukázali , že z akého dôvodu žiadajú podiel 1, ktorý patril T. H. a neprodukovali žiaden dôkaz, ktorý by svedčil jej vôli svoj podiel previesť na navrhovateľov. Bez preukázania uvedených skutočností by nebolo možné rozhodnúť o nehnuteľnosti ako celku ani za situácie, že by svoj nárok navrhovatelia preukázali v časti podielov nehnuteľnosti ktoré patrili S. E. a D. E.. Súd na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že navrhovatelia neunesli dôkazné bremeno a nepreukázali , že sú vlastníckymi spornej nehnuteľnosti .

Právny zástupca odporcov žiadal súd o doplnenie dokazovania a to nariadením kontrolného znaleckého dokazovania a to z dôvodu, že so závermi posudku nebol spokojný keďže záver bol zhodnotený len s vysokou mierou pravdepodobnosti. Súd však tento návrh zamietol z dôvodu, že by bolo neehospodárne zaťažovať účastníkov konania ďalším znaleckým dokazovaním a tiež z dôvodu, že nevzhliadol ani dôvod na vypracovanie kontrolného znaleckého posudku, nakoľko závery znalca a jeho vyjadrenie sú hodnoverné a postačujúce na rozhodnutie súdu.

Súd o trovách konania rozhodne podľa § 151 ods. 3 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie písomne v troch vyhotoveniach do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku/uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.